

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats  
Dordrecht, van 20 oktober 2011 in zaak nr. 11/31234 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 27 september 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 oktober 2011, verzonden op 21 oktober 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 oktober 2011, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in de enige grief, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat sprake is van een schending van artikel 104 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), maar dat niet is gebleken dat zij hierdoor in haar belangen is geschaad.

Daartoe voert zij aan dat de enkele schending van artikel 104 van de Vw 2000 reeds met zich brengt dat zij in haar belangen is geschaad. De vreemdeling betoogt daarnaast dat het kunnen spreken met haar raadsman zonder dat van de inhoud van het gesprek door anderen kennis wordt genomen, zoals neergelegd in artikel 104 van de Vw 2000, van fundamentele aard is en dat voor een belangenafweging derhalve geen plaats is.

2.2. Ingevolge artikel 104 van de Vw 2000 heeft de raadsman vrije toegang tot de vreemdeling. Hij kan hem alleen spreken en met hem brieven wisselen zonder dat van de inhoud door anderen kennis wordt genomen, een en ander onder het vereiste toezicht en met in achtneming van ingevolge deze wet gestelde regelen met betrekking tot het voor de ruimte of plaats, waar de vreemdeling zich bevindt, geldende regime.

2.3. Niet in geschil is dat in het geval van de vreemdeling artikel 104 van de Vw 2000 is geschonden.

Door te overwegen dat niet is gebleken dat de vreemdeling in haar belangen is geschaad, heeft de rechtbank niet onderkend dat, nu artikel 104 van de Vw 2000 is geschonden, daarmee reeds is gegeven dat zij in haar belangen is geschaad. De omstandigheid dat de vreemdeling later alsnog een vertrouwelijk gesprek met haar raadsman heeft kunnen voeren, kan daaraan, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet afdoen.

De in de grief vervatte klacht is gelet hierop terecht voorgedragen. De grief kan evenwel, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.4. Dat het aan de vreemdeling toekomende recht op het kunnen spreken met haar raadsman zonder dat van de inhoud van het gesprek door anderen kennis wordt genomen is geschonden heeft, anders dan de vreemdeling betoogt, niet zonder meer tot gevolg dat de maatregel van bewaring onrechtmatig is. Dit gebrek maakt de inbewaringstelling, indien aan alle in de wet gestelde vereisten daarvoor is voldaan, eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Niet meer in geschil is dat aan alle in de wet voor de bewaring gestelde vereisten is voldaan.

De rechtbank heeft onbestreden overwogen dat aan de maatregel van bewaring ten grondslag mocht worden gelegd dat de vreemdeling zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, zich niet aan haar vertrektermijn heeft gehouden en dat zij niet wenst mee te werken aan haar vertrek uit Nederland. Gelet op deze omstandigheden en nu uit hetgeen de vreemdeling naar voren heeft gebracht niet valt op te maken of en zo ja welke nadelige gevolgen zij van de schending van artikel 104 van de Vw 2000 heeft ondervonden, bestaat geen grond voor het oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.6. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en  
mr. R. van der Spoel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van  
mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink  
voorzitter

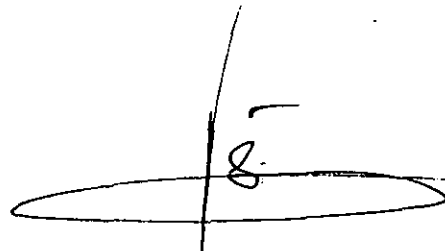
w.g. Van Dokkum  
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2012

480-689.

Verzonden: 9 januari 2012

Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. The signature is written over a faint, large, horizontal oval shape.

mr. H.H.C. Visser



procedurenummer: AWB 11/31234

2

## 2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechmatig verblijf heeft.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 strekt het beroep tegen een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Ingevolge het vierde lid van artikel 94 van de Vw 2000 verklaart de rechtbank het beroep tegen de maatregel van bewaring gegrond, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vw 2000 of bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. In dat geval beveelt de rechtbank de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.

Ingevolge artikel 104 van de Vw 2000 heeft de raadsman vrije toegang tot de vreemdeling. Hij kan hem alleen spreken en met hem brieven wisselen zonder dat van de inhoud door anderen kennis wordt genomen, één en ander onder het vereiste toezicht en met in achtneming van ingevolge deze wet gestelde regelen met betrekking tot het voor de ruimte of plaats, waar de vreemdeling zich bevindt, geldende regime.

Ingevolge artikel 106, eerste lid, eerste volzin, van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.2. In de schriftelijke vastlegging van de maatregel van bewaring is vermeld dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van eiseres vordert, omdat het gevaar bestaat dat zij zich aan haar uitzetting zal onttrekken. De gronden van de maatregel zijn dat eiseres:

- niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- zich niet heeft aangemeld bij de korpschef;
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
- zich niet gehouden heeft aan haar vertrektermijn;
- niet wenst mee te werken aan zijn vertrek uit Nederland.

2.3. Eiseres heeft, samengevat, het volgende aangevoerd.

Verweerder heeft artikel 104 van de Vw 2000 geschonden door tijdens het telefoongesprek tussen eiseres en haar gemachtigde op 27 september 2011 om 16.08 uur een groot gedeelte van de tijd van dat gesprek bij de openstaande deur te blijven staan. Uit vaste jurisprudentie volgt dat artikel 104 van de Vw 2000 wordt geschonden wanneer verweerder zich binnen gehooraafstand bevindt tijdens een gesprek dat tussen de vreemdeling en diens advocaat plaatsvindt. Daarbij maakt het niet uit of verweerder zich in dezelfde kamer bevond als de vreemdeling. Ook maakt het niet uit of verweerder al dan niet het gesprek heeft gevolgd of hoe lang hij aanwezig is geweest. Evenmin maakt het uit of de speaker van de telefoon aanstond. Om het recht dat uitgaat van artikel 104 van de Vw 2000 te laten werken is het niet

procedurenummer: AWB 11/31234

3

noodzakelijk dat de vreemdeling of diens raadsman dat recht inroept. Uit vaste jurisprudentie van de rechtbank volgt tevens dat artikel 104 van de Vw 2000 een recht verleent aan de vreemdeling dat van dusdanig fundamentele aard is dat schending daarvan tot gevolg heeft dat op het ogenblik van de schending de bewaring onrechtmatig wordt en dat de bewaring moet worden opgeheven onder veroordeling van verweerder tot betaling van de gebruikelijke schadevergoeding zonder dat plaats bestaat voor enige belangenafweging.

Eiser verwijst in dit verband naar de volgende uitspraken. De uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, Awb 10/5650, van 5 maart 2005, LJN: BL6848, de uitspraak van de nevenzittingsplaats Utrecht Awb 07/8339 van 6 maart 2007, LJN: BA1730 en de uitspraak van de nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch Awb 11/29196. Ten aanzien van de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd voert eiseres het volgende aan. Slechts indien een vreemdeling moedwillig zijn documenten heeft zoekgemaakt duidt het niet beschikken over documenten in de zin van artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit (hierna: Vb 2000) op belemmering van de uitzetting.

De grond dat eiseres zich niet heeft aangemeld bij de korpschef is ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd nu eiseres is staandegehouden bij de Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: DT&V).

Ten aanzien van de grond dat eiseres niet over een vaste woon- en verblijfplaats beschikt voert eiseres aan dat zij traceerbaar is. Zo heeft eiseres op het bij de DT&V bekende adres een uitnodiging ontvangen.

De gronden dat eiseres zich niet heeft gehouden aan haar vertrektermijn en dat zij niet wenst mee te werken aan haar vertrek uit Nederland zien op illegaal verblijf in Nederland.

Eiseres verzoekt om opheffing van de bewaring en om toekenning van schadevergoeding. Het op nihil stellen van de schadevergoeding dient in strijd met artikel 5, vijfde lid, van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens te worden geacht. Het Hof van Straatsburg heeft eveneens geoordeeld dat bij schending van artikel 104 van de Vw 2000 nihilstelling van de schadevergoeding niet aan de orde is.

2.4. Verweerder heeft, samengevat, het volgende naar voren gebracht.

Het wekt bevreemding dat eiseres naar aanleiding van de gestelde schending van artikel 104 van de Vw 2000 geen klacht heeft ingediend bij de directeur van het detentiecentrum waar eiseres verblijft. In reactie op de verwijzing naar de uitspraken van de nevenzittingsplaatsen Rotterdam en 's-Hertogenbosch merkt verweerder op dat in voornoemde uitspraken de agenten in de kamer stonden waar de vreemdeling het telefoongesprek met zijn gemachtigde voerde. In het geval van eiseres was er sprake van een andere situatie. Tijdens het telefoongesprek tussen eiseres en haar gemachtigde stond verweerder bij een openstaande deur. De deur stond open omdat de vriend van eiseres één en ander uit de fouilleringszak wilde halen. Op een gegeven moment is op verzoek van eiseres de deur gesloten. Indien er sprake is van schending van artikel 104 van de Vw 2000 dient een belangenafweging plaats te vinden. Gelet op de gronden dient het belang van verweerder zwaarder te wegen dan het belang van eiseres bij invrijheidstelling.

Ten aanzien van de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd brengt verweerder het volgende naar voren.

Eiseres is niet in het bezit van een identiteitsdocument in de zin van artikel 4.21 van het Vb 2000. Deze grond is dan ook terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd. Voorts had eiseres, nadat kwam vast te staan dat ze geen rechmatig verblijf had, zich op eigen initiatief dienen te melden bij de korpschef.

De grond dat eiseres zich niet heeft gehouden aan haar vertrektermijn is terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd nu eiseres niet zelfstandig is vertrokken uit Nederland.

procedurenummer: AWB 11/31234

4

---

De grond dat eiseres niet beschikt over een vaste- woon of verblijfplaats laat verweerder vallen.

Het niet houden aan een vertrektermijn is voldoende om de maatregel van bewaring te rechtvaardigen in combinatie met het niet beschikken over documenten in de zin van 4.21 van het Vb 2000 of wanneer een vreemdeling zich niet inspant voor zijn terugkeer.

2.5. De rechtbank oordeelt als volgt.

2.5.1. Ten aanzien van het betoog van eiseres dat artikel 104 van de Vw 2000 is geschonden, overweegt de rechtbank als volgt.

Blijkens het telefoonrapport van 27 september 2011 heeft tijdens het telefoongesprek tussen eiseres en haar gemachtigde op 27 september 2011 een politiebeambte bij de openstaande deur gestaan. Op verzoek van eiseres is op een gegeven moment de deur dichtgedaan en was eiseres in de gelegenheid het gesprek vertrouwelijk, met haar gemachtigde, voort te zetten. Gelet op het voorgaande is vast komen te staan dat er sprake is van schending van artikel 104 van de Vw 2000 doch is naar het oordeel van de rechtbank niet gebleken dat eiseres uiteindelijk in haar belangen is geschaad. Immers, eiseres heeft nadat de deur is dichtgedaan een vertrouwelijk gesprek met haar gemachtigde kunnen voeren. De in dit verband opgeworpen beroepsgrond faalt dan ook.

2.5.2. Voor zover eiseres onder verwijzing naar de uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, Awb 10/5650, van 5 maart 2005, LJN: BL6848, nevenzittingsplaats Utrecht Awb 07/8339 van 6 maart 2007, LJN: BA1730 en de uitspraak van de nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch Awb 11/29196 een beroep heeft willen doen op het gelijkheidsbeginsel, faalt dit beroep. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat haar zaak in dusdanig belangrijke mate gelijk is aan een of meerdere van de voormelde zaken dat verweerder was gehouden in de zaak van eiseres evenzo te handelen noch dat daarin een rechtsnorm is opgenomen die verweerder ook behoorde toe te passen in de zaak van eiseres.

2.5.3. Ten aanzien van het betoog met betrekking tot de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd overweegt de rechtbank als volgt.

Nu verweerder niet heeft toegelicht dat en op welke wijze eiseres- door het ontbreken van documenten in de zin van artikel 4.21 van het Vb 2000 - metterdaad de terugkeer of de verwijderingsprocedure ontwijkt of belemmert, mocht hij deze omstandigheid niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag leggen. Dit zou anders zijn geweest, indien het ontbreken van documenten aan de vreemdeling kan worden toegerekend, bijvoorbeeld omdat zij deze zoek heeft gemaakt. De rechtbank verwijst in dit kader naar de uitspraak van de Afdeling, bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 maart 2011, 201100555/1/V3. Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerder de grond dat eiseres niet beschikt over een vaste woon- en verblijfplaats ter zitting heeft ingetrokken.

Voorts is de grond dat eiseres zich niet heeft aangemeld bij de korpschef terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd nu gesteld noch gebleken dat eiseres nadat zij was uitgeprocedeerd heeft aangemeld bij de korpschef.

Tevens is de grond dat eiseres zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd. Immers, eiseres is nadat zij was uitgeprocedeerd niet uit eigen beweging vertrokken naar haar land van herkomst.

Tenslotte is de grond dat zij niet wenst mee te werken aan haar vertrek uit Nederland terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd. Uit het proces-verbaal van verhoor van 27 september 2011 blijkt dat eiseres heeft verklaard niet terug te willen naar Burundi omdat het daar gevaarlijk is. Daarnaast heeft zij verklaard nooit bij de Internationale Organisatie

procedurenummer: AWB 11/31234

5

---

voor Migratie te zijn geweest omdat zij niet wil vertrekken. Ofschoon de gronden documentloosheid en het ontbreken van een vaste woon- of verblijfplaats aan de maatregel zijn komen te ontvallen vormt de combinatie van nog resterende gronden nog steeds voldoende basis voor de conclusie dat van onttrekkingsgevaar sprake is.

2.6. Het beroep is derhalve ongegrond.

Er is geen grond voor schadevergoeding.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling op grond van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.7. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 11/31234

6

---

### 3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:


- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en B. Simi, griffier, ondertekend.

De griffier,



De rechter,



Uitgesproken in het openbaar op: 20 oktober 2011

Afschrift verzonden op: 21 OKT 2011

#### Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen hoger beroep instellen. Het instellen van hoger beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage, binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Het beroepschrift moet een grief of grieven tegen deze uitspraak bevatten. U moet een kopie van deze uitspraak meezenden met het beroepschrift.

Mr. W.A. Venema  
Mr. W.P.R. Peeters  
St. Bavostraat 18  
4891 CJ Rijsbergen  
tel: +31 (0)76-5968560  
fax: +31 (0)76-5968961



1

<b>RAAD VAN STATE</b>	
INGEKOMEN	
24 OKT 2011	
ZAAKNR.	201111225
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

**Hoger beroepschrift**

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak  
van de Raad van State

Appellante is \_\_\_\_\_ geboren op \_\_\_\_\_ van  
onbekende, thans verblijvende in vreemdelingenbewaring te DC Rotterdam aan de  
Portelabaan 7 te 3045 AT Rotterdam, V-nummer: \_\_\_\_\_ voor deze zaak  
woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18 op het kantoor van mr.  
W.P.R. Peeters die verklaart door haar bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit  
hoger beroep in te stellen en in deze zaak als haar gemachtigde op te treden.

Verweerder is De Minister van Justitie.

\*

Het Hoger beroep richt zich tegen een uitspraak van 20 oktober 2011 (verzonden op  
21 oktober 2011), van de Rechtbank te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats  
Dordrecht, in AWB 11/31234, het eerste beroep tegen de bewaringsmaatregel.

In deze is sprake van schending van elementaire beginselen zodat van een eerlijk  
proces geen sprake meer kon zijn.

\*

\*

\*

1. Op 27 september 2011 heeft verweerder aan appellante een bewarings-  
maatregel ex artikel 59 van de Vreemdelingenwet opgelegd.
2. Appellante heeft daartegen beroep in gesteld op 27 september 2011.
3. De Rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 7 en 13  
oktober 2011 onder nummer AWB 11/31234.

Mr. W.A. Venema  
Mr. W.P.R. Peeters  
St. Bavostraat 18  
4891 CJ Rijsbergen  
tel: +31 (0)76-5968560  
fax: +31 (0)76-5968961



2

4. Bij uitspraak van 20 oktober 2011, verzonden 21 oktober 2011, heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats Dordrecht genoemd beroep ongegrond verklaard (zie bijlage 1).
5. Appellante kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve zij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt. Zij doet dit binnen de daarvoor in de uitspraak vermelde termijn.

\*

\*

\*

### Grief:

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

Gelet op het voorgaande is vast komen te staan dat er sprake is van schending van artikel 104 van de Vw 2000 doch is naar het oordeel van de rechtbank niet gebleken dat eiseres uiteindelijk in haar belangen is geschaad. Immers, eiseres heeft nadat de deur is dichtgedaan een vertrouwelijk gesprek met haar gemachtigde kunnen voeren. De in dit verband opgeworpen beroepsgrond faalt dan ook.

### TOELICHTING OP DE GRIEF:

Op 27 september 2011 heeft verweerder aan appellante toegestaan dat zij telefonisch contact opnam met haar advocaat. Tijdens het eerste gedeelte van dat gesprek heeft verweerder post gevat aan de deur van de kamer waar appellante het gesprek is aangegaan. Daarbij heeft verweerder de deur van die kamer open gelaten.

Uit het feit dat verweerder toestond dat na een tiental minuten de deur van de kamer waar appellante zich bevond, mocht gesloten worden, blijkt genoegzaam dat geen noodzaak bestond om de deur open te houden gedurende het gesprek. De Rechtbank heeft tot zover terecht beslist dat sprake was van een schending van artikel 104 van de Vreemdelingenwet 2000.

Mr. W.A. Venema  
Mr. W.P.R. Peeters  
St. Bavostraat 18  
4891 CJ Rijsbergen  
tel: +31 (0)76-5968560  
fax: +31 (0)76-5968961



3

De Rechtbank heeft echter miskend dat de belangen van appellante wel degelijk zijn geschonden door het geruime tijd (kunnen) meeluisteren van verweerder aan de openstaande deur. Dat eiseres nadien haar gesprek op discrete wijze heeft kunnen verderzetten, doet daaraan niet af. Het is niet zo dat, omdat nadien een vertrouwelijk gesprek heeft kunnen plaatsvinden, de belangen van appellante niet zouden geschonden zijn bij het gedeelte van het gesprek waar verweerder artikel 104 VW2000 schond. Daarbij is van grote importantie dat verweerder hoe dan ook het gesprek voor een ruim gedeelte heeft kunnen volgen en hij daarbij op dat ogenblik de belangen van appellante wel degelijk heeft geschonden.

Uit de vaste jurisprudentie van de Rechtbank te 's-Gravenhage blijkt dat een schending van artikel 104 van de Vreemdelingenwet 2000 per definitie de schending inhoudt van een fundamenteel recht en dat die schending per definitie een grote belangenschending inhoudt die dient te leiden tot opheffing van de bewaringsmaatregel. De Rechtbank is aan die jurisprudentie voorbijgegaan en heeft alzo de rechtseenheid geschonden.

Het door de Rechtbank miskennen van het schenden van de belangen van appellante op het ogenblik van de schending van artikel 104 van de Vreemdelingenwet 2000 maakt dat appellante is verstoken gebleven van rechtsbescherming.

\* \* \*

\*

REDEN waarom appellante zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek

- a) dit hoger beroep ontvankelijk te verklaren
- b) haar grief gegrond te verklaren;
- c) dit hoger beroep gegrond te verklaren;

Mr. W.A. Venema  
Mr. W.P.R. Peeters  
St. Bavostraat 18  
4891 CJ Rijsbergen  
tel: +31 (0)76-5968560  
fax: +31 (0)76-5968961



4

- d) de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, Nevenzittingsplaats Dordrecht van 20 oktober 2011 met procedurenummer AWB 11/31234 te vernietigen;
- e) het beroep AWB 11/31234 alsnog gegrond te verklaren;
- f) te bevelen dat de bewaring van appellante onmiddellijk dient te worden opgeheven;
- g) aan appellant een schadevergoeding toe te kennen a rato van de gangbare barema's voor de tijd die zij onrechtmatig van haar vrijheid beroofd wordt gehouden;
- h) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 24 oktober 2011

Gemachtigde

Bijlagen:

1. kopie van de aangevallen uitspraak;
2. telefoonnotitie van gemachtigde *de dato* 270911.

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht), met toepassing van artikel 8:83, derde lid, van die wet, hangende het hoger beroep van:

de minister van Buitenlandse Zaken,  
verzoeker,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 25 november 2011 in zaak nr. 11/20118 in het geding tussen:

en

de minister.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 4 mei 2010 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 mei 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 25 november 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 december 2011, hoger beroep ingesteld. Voorts heeft de minister de voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

## 2. Overwegingen

2.1. Het verzoek heeft geen verdere strekking dan dat bij wijze van voorlopige voorziening wordt bepaald dat de minister in afwachting van de uitspraak op het door hem ingestelde hoger beroep aan de aldus bestreden uitspraak geen gevolg hoeft te geven.

2.2. Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter valt niet op voorhand uit te sluiten dat de uitspraak in hoger beroep niet in stand zal blijven. Gelet hierop en nu niet is gebleken van bijzondere belangen die er thans toe nopen dat aan de aangevallen uitspraak gevolg wordt gegeven voordat op het hoger beroep is beslist, ziet de voorzitter aanleiding de na te melden voorlopige voorziening te treffen.

2.3. Het verzoek dient als kennelijk gegrond te worden toegewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bepaalt bij wijze van voorlopige voorziening dat de minister van Buitenlandse Zaken geen nieuw besluit op het gemaakte bezwaar hoeft te nemen voordat de Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, als voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van staat.

w.g. Bijloos  
voorzitter

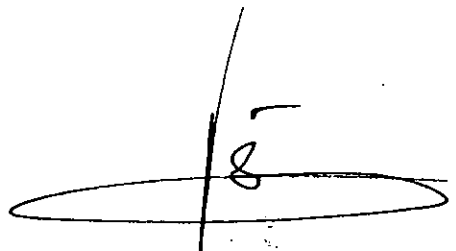
w.g. Van Leening  
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2012

513.

Verzonden: 9 januari 2012

Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle, and a small '8' or similar character to the right of the vertical stroke.

mr. H.H.C. Visser